

VIŠI SUD U BIHAĆU

Broj: K-7/96

Dana: 21.11. 1996. godine

Pravosnažno 28.04.1998. godine.

Presudom Vrhovnog suda F BiH broj Kž-80/97 od 28.04.1998. godine preinačena prvostepena presuda u odluci o kazni tako što se optuženi osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci.

Rješenjem broj 01 0 K 06789 12 Kbs od 06.07.2012. godine izrečena kazna je brisana iz kaznene evidencije.

U IME NARODA

Viši sud u Bihaću u vijeću sastavljenom od sudija: Hakije Mulabegovića kao predsjednika vijeća, Fikreta Hodžića kao članova vijeća, Selimović Radmile, Hadžić Esada i Nuspahić Smaila kao članova vijeća uz sudjelovanje zapisničara Esme Aljukić u krivičnom predmetu protiv Đ. S. radi krivičnog djela iz čl. 144. KZ SFRJ preuzetog kao Zakona R BiH, nakon održanog usmenog glavnog i javnog pretresa u prisutnosti optuženog i njegovog branioca advokata Alage Bajramovića iz Bihaća, višeg javnog tužioca iz Bihaća Raseme Toromanović rješavajući po optužnici Višeg javnog tužilaštva u Bihaću broj Kt: 121/96 od 30.09.1996. godine dana 21.11.1996. godine donio je i objavio slijedeću

P R E S U D U

Optuženi Đ. S. sin S. i majke F. rođene S., rođen ... godine u selu Š., općina V.K. gdje i boravi, ..., državljanin ..., oženjen sa M. rođenom S., otac jednog djeteta, završio zanatsku školu, po zanimanju ..., vojsku služio, vodi se u vojnoj evidenciji V.K., neosuđivan, bez imovine, živi u zajedničkom domaćinstvu sa roditeljima, nalazio se u pritvoru od 06.07. 1996. godine

KRIV JE

Što je

Dana 19.07. 1995. godine kao pripadnik vojne policije I brigade tzv. NO AP "Zapadna Bosna" u kući A. E. u selu B., općina V.K. gdje se je nalazio zatvor, nakon prijema 11 zarobljenika pripadnika "5. Korpusa" Armije R BiH postupajući suprotno odredbama čl. 3. i 13. Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.08. 1949. godine pa je tako,

- drvenom palicom dužine 80 – 100 cm. debljine drške metle istukao po leđima L. A. nanijevši mu tjelesne povrede,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava surovo postupao s ratnim zarobljenicima, čime je počinio krivično djelo surovog postupanja sa ratnim zarobljenicima iz čl. 150. KZ SFRJ preuzetog kao Zakona R BiH pa se po istom zakonskom postupku

OSUDJUJE

na kaznu ZATVORA u trajanju od 2 (dvije) godine i 6 (šest) mjeseci.

Po čl. 50. KZ SFEJ preuzetog kao Zakona R BiH optuženom se u izrečenu kaznu uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 06.07. do 22.11. 1996. godine.

Optuženi se oslobađa plaćanja troškova krivičnog postupka.

Nasuprot tome a na temelju čl. 350. tačke 3. ZKP-a

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je,

Dana 10.07.1995. godine kao pripadnik vojne policije Prve brigade tzv. NO "Zapadna Bosna" u kući A. E. u selu B. V.K. gdje se je nalazio zatvor, nakon prijema zarobljenika pripadnika "5. Korpusa" Armije R BiH iste fizički zlostavljao postupajući suprotno odredbi čl. 3. i 13. Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.08. 1949. godine pa je tako,

- zajedno sa pripadnicima vojne policije G. S., M. D., D. A., D. S., S. S., Đ. S., M. I., B. Z. i D. M. koji se nalaze u bjekstvu, drvenom palicom tukao zarobljenog pripadnika 503. Brigade Armije R BiH H. S. koji je od posljedica batinjanja u jutarnjim satima dana 20.07.1995. godine podlegao u logoru D.,

čime bi počinio krivično djelo - ratni zločin iz čl. 144. KZ SFRJ preuzetog kao Zakona R BiH.

Troškovi ovog dijela krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava Višeg suda u Bihaću.

O b r a z l o ž e n j e

Više javno tužilaštvo u Bihaću svojom optužnicom broj Kt: 121/96 od 30.09.1996. godine optužilo je Đ. S.a da je počinio krivično djelo - ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz čl. 144. KZ na taj način da je 19.07.1995. godine kao pripadnik vojne policije I brigade tzv. NO AP "Zapadna Bosna" u kući A. E. u selu B., V.K., gdje se je nalazio zatvor, nakon prijema 11 zarobljenih pripadnika "5. Korpusa" Armije BiH iste fizički zlostavljao postupajući suprotno odredbama čl. 3. i 13. Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.08.1949. godine pa je tako,

- drvenom palicom dužine 80 - 100 cm. a debljine drške metle istukao po leđima L. A. nanijevši mu tjelesne povrede,

- zajedno sa pripadnicima vojne policije G. S., M. D., D. A., D. S., S. S., Đ.S., M. I., B. Z. i D. M. koji se nalaze u bjekstvu, drvenim palicama tukao zarobljenog pripadnika 503.

Brigade Armije R BiH H. S. koji je od posljedica batinanja u jutarnjim satima dana 20.07.1995. godine podlegao u logoru D..

U svoju odbranu optuženi Đ. S. navodi da je on stvarno bio pripadnik vojne policije I Brigade tzv. NO AP "Zapadna Bosna" te da se nalazio u kući A. E. u selu B. V.K., gdje se je nalazio zatvor. Priznaje da je zarobljeno 11 pripadnika Armije R BiH. Među zarobljenicima prepoznao je Š. O. i D. F. dok ostale zarobljenike nije poznavao te da je po naredbi D. S. ošamario A. L. i to udario ga je više puta rukama po licu i grudima ali od tih udaraca mu nije tekla krv. Nadalje priznaje da je L. A. udario i drvenom šibom dužine oko pola metra i to po leđima a udario ga je oko 10-ak puta. Brani se da je ovo učinio jer je imao naređenje od strane D. S. a da on to nije učinio da bi A. dobio veće batine. Tvrdi da nije učestvovao u tuči H. S. kojeg nije ni poznavao. Posebno je u svoju odbranu naveo da on sa ostalim policajcima nije učestvovao u tuči H. S. koji je od posljedica batinjanja u jutarnjim satima dana 20.07.1995. godine podlegao u logoru D.. Nadalje u svoju odbranu je naveo da je on saznao da je L. A. bio na liniji u blizini njegove kuće pa da je istog pozvao iz zatvora da s njim porazgovara o tome šta se dešava u selu Š. te da je tada saznao od A. da niko ne dira civile i da ih Armija R BiH ne maltretira i tom prilikom dok je vodio razgovor sa A. došao je D. S. te rekao da treba premlatiti L. A. na što mu je on odgovorio da on to ne treba da čini jer da će on to učiniti sam. Precizira da je on isključivo udario L. A. po leđima i to svega 3 ili 4 puta.

Na glavnom pretresu u toku dokaznog postupka saslušani su svjedoci L. A., Č. O., S. O., P. S., Z. M., a po saglasnosti stranaka pročitani su iskazi svjedoka T. B. i D. F. te je izvršen uvid u pismena koja se nalaze u spisu.

Kritičkom analizom odbrane optuženog i svih provedenih dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti sud je utvrdio da su tačne činjenice i činjenični navodi opisani u izreci ove presude i to u osuđujućem dijelu pa je i odlučio kao naprijed sa slijedećih razloga:

Prije svega, nesporno je da je optuženi kritičnog dana 19.07.1995. godine se nalazio kao pripadnik vojne policije I brigade tzv. NO AP "Zapadna Bosna" u kući A. E. u selu B. V.K. gdje se je nalazio zatvor. Isto tako da je zarobljeno 11 pripadnika Armije R BiH a među njima L. A., H. S. i dr. Takođe je nesporno dokazano da je optuženi Đ. S. iz prostorije u kojoj su se nalazili zarobljenici Armije R BiH izveo pripadnika Armije R BiH L. A. koji je bio zarobljen zajedno sa ostalim zarobljenicima i nalazio se u zatvoru te da je tom prilikom istog tukao drvenom palicom dužine 8 – 10 cm. debljine drške metle L. A. te mu nanio tjelesne povrede. Nadalje iz provedenih dokaza proizilazi da je oštećeni L. A. zajedno sa ostalim zarobljenim pripadnicima Armije R BiH prebačen u logor D. u kojem logoru je usljed batinjanja pripadnik 503. brigade H. S. u jutarnjim satima dana 20.07. 1995. godine podlegao od batinjanja.

Iz iskaza svjedoka L. A. proizilazi da je poznavao optuženog Đ. S. i to kao zarobljenik Armije R BiH te da je optuženi u momentu kad se on nalazio sa ostalim zatvorenicima u prostoriji pitao ko je iz 503. brigade Armije R BiH te kada se on javio izveo ga je u posebnu prostoriju. U posebnoj prostoriji pored optuženog Đ. S. nalazila su se još dva policajca a njima se priključio još jedan. Ispitivali su ga šta ima na liniji te kada im je rekao šta se dešava na liniji počeli su ga tući palicama, nogama, rukama, čim je ko stigao. Svjedok L. A. posebno je potvrdio da je optuženi Đ. S. uzeo drvenu motku dužine oko 1 m a debljine drške metle te ga tukao po leđima, i drugim dijelovima tijela tako da se je ova motka – palica sva slomila. Tvrdi da ga je optuženi Đ. S. tukao palicom - motkom nakon što su ga četvorica policajaca prestala tući. Međutim, nije mogao potvrditi koji su sve ga policajci

tukli njega i zarobljenike „5. Korpusa“ Armije R BiH. Optuženog Đ. je prepoznao u MUP Bihać a poslije dobivenih batina nije vidio optuženog Đ. u momentu kada su njega i ostale zatvorenike sprovodili iz zatvora do kamiona jer su svi zatvorenici morali imati sagnutu glavu a zatvorenici su prolazili kroz špalir i dok su prolazili tukli su zarobljenike policajci a najviše H. S.. Iz iskaza svjedoka Č. O. proizilazi da je i on bio zarobljenik kao pripadnik "5. Korpusa" Armije R BiH. Nakon zarobljavanja kod Š. - sela K. doveden je zajedno sa ostalim zarobljenicima od strane pripadnika tzv. AP ZB u B.. Po dolasku u B. zarobljenici su ispitivani a zatim su ih policajci tukli drvenim palicama dužine 1 m. a debljine 6 cm. Naveo je da je dobio velike batine i da je bio sav krvav a da su i drugi zarobljenici pripadnici „5. Korpusa“ Armije BiH koji su zarobljeni bili premlaćeni od policije a najviše H. S.. Iz B. su ih odvezli u logor D.. U zatvoru u D. se je nalazio sa T. B., B. H., H. S., L. A. i dr. U logoru D. su ih tukli a naročito H. S. dok njega nisu tukli. Potvrdio je da je u B. jedan od policajaca izveo L. A. iz prostorije u kojoj su se nalazili i to u hodnik i kada su L. izveli u hodnik istog su tukli a koji su sve bili policajci u hodniku i koje tukao L. A. nije mogao reći. Međutim potvrdio je da je vidio kada se L. A. vratio u zatvorsku prostoriju da je bio sav krvav i pretučen. Navodi da u momentu kada su zarobljenike pripadni "5. Korpusa" Armije BiH sprovodili iz zatvora do kamiona da je napravljen špalir od policajaca te da su ih policajci tukli sve do ulaska u kamion a zarobljenik H. S. je dobio najviše batina. Iz iskaza svjedoka Š. O. proizilazi da je i on bio zarobljen kao pripadnik "5. Korpusa" Armije R BiH te da su zarobljenici dobili debele batine i da su ih tukli drvenim palicama a misli da je on dobio najviše batina. Isto tako potvrdio je da su nakon ispitivanja se vraćali u zatvorske prostorije da su ih policajci tukli. Optuženog Đ. S. je poznavao od ranije ali nije primijetio da je Đ. S. bio u grupi policajaca koji su ih tukli ali je vidio istog na spratu. Ne može tvrditi da li je Đ. S. tukao L. A. a da li je brat optuženog Đ. S. tukao zarobljenike kada su prolazili kroz špalir ne zna jer nije mogao ni gledati koji policajci tuku obzirom da je imao sagnutu glavu i kretao se prema kamionu a da su ih kamionom prebacili u logor D.. Potvrdio je da je u prostoriji u kojoj su oni bili zatvoreni ulazio brat optuženog a da li je ulazio i optuženi nije zapazio. Svjedokinje P. S. iskazala je da je bila u posjeti kod svoga oca koji je bio takođe zarobljenik kao pripadnik "5. Korpusa" Armije R BiH a da je svoga oca našla na spratu te je tu bio i optuženi Đ. S.. Nije primijetila da je optuženi Đ. S. imao kakvu palicu u rukama ali je zapazila da u momentu kada je prolazila pokraj jedne prostorije koja je bila u prizemlju da su zarobljenici tučeni jer je to zapazila na njihovom licu i glavi i odmah se udaljila jer su djeca počela da plaču. Nije vidjela kamion u kojeg su smještali zarobljenike Armije R BiH kada su ih prebacivali u logor D. a u tom momentu kada su zarobljenike prebacivali u kamion optuženi Đ. S. se nalazio u istoj prostoriji gdje je i ona bila. Međutim potvrdila je da je čula jauke koji su dolazili iz suterena (podruma) gdje su se nalazili smješteni zatvorenici a jauci su trajali sve dok zarobljenici Armije R BiH nisu transportovani. U kuću gdje se nalazio zatvor došla je oko 17, sati i ostala do oko 20 sati i za to vrijeme dok se nalazila u kući čula je jauke sve dok pritvorenici nisu transportovani. Navela je da je optuženi Đ. S. pomogao njezinom ocu i još jedan dečko. Svjedok D. F. iskazao je da je i on bio pripadnik "5. Korpusa" Armije R BiH i da je zarobljen od strane diverzantske grupe tz. AP ZB 19.07.1999. godine kao pripadnik "5. Korpusa" Armije R BiH. Nakon zarobljavanja doveden je u zatvor u B. gdje su bili smješteni i ostali zatvorenici. Kada je došao u zatvor vidio je da su zarobljenici "5. Korpusa" Armije R BiH bili pretučeni i krvavi i tu je prepoznao B. O.. Optuženog Đ. S. je poznavao do ranije kao i D. F. te ih zamolio da obavijeste njegovu ćerku da donese unuka kako bi ga vidio jer je prošlo više od 7 mjeseci kako nije bio sa unukom. Pošto je doveden u B. niko ga nije tukao a bio je na ispitivanju. U momentu sprovođenja zarobljenika iz zatvora do kamiona policajci koji su bili postrojani u špaliru tukli su zarobljenike koji su prolazili kroz špalir. Nije vidio da je optuženi Đ. S. bio u špaliru sa policajcima oni - zarobljenici iz B. su odvedeni u logor D.. T. B. iskazao je da je i on zarobljen 19.07.1995. godine sa T. B., B. H. i Č. O. i to u D. I. odakle su odvedeni u K.. Iz K. su ih odveli u B. a prije toga su ih tukli i

maltretirali te ga je jedan pripadnik tzv. AP ZB kojeg ne poznaje natjerao da pojede amblem Armije R BiH. Pošto su došli u B. bili su smješteni u jednu sobu gdje ih je bilo oko 10-tak a iz te prostorije su odlazili u drugu kuću na ispitivanje te prilikom ispitivanja su dobili batine. Naveo je da su njega tukli drvenom palicom po glavi i drugim dijelovima tijela i da je bio sav krvav po licu a tukla ih je policija tzv. "B.". U Večernjim satima su ih izveli iz prostorije gdje su bili zatvoreni te su morali proći kroz špalir te je svaki zatvorenik prolaskom kroz špalir dobio debele batine. Tukli su ih sa drvenim palicama po glavi i drugim dijelovima tijela tako da su bili svi krvavi. Posebno su tukli najviše H. S. ali misli da je on imao neki čin i bio je najviši rastom. Tvrdi da on nije vidio Đ. S. jer ga i ne poznaje a nije ga poznao i ranije. Uvidom u pismena koja se nalaze u spisu vidi se da je L. A. bio zarobljenik a rješenje o statusu zarobljenika izdato je pod brojem 54/101-189 od 20.07.1995. godine od strane tzv. Vrhovne komande ZB. Nadalje se vidi da je L. A. podvrgnut ljekarskom pregledu i da je za njega dat nalaz, ocjena i mišljenje dana 05.09.1995. godine od strane niže vojno-ljekarske komisije pri VJ broj 7011 C. pod brojem 06/96-8429/95 od 05.09.1995. godine.

Na osnovu ovako utvrđenih činjenica na glavnom pretresu sud je nedvojbeno utvrdio da je optuženi Đ. S. počinio krivično djelo iz čl. 150. KZ SFRJ preuzetog kao Zakona R BiH opisano kao u izreci ove presude. Naime djelomično priznanje dato na glavnom pretresu od strane optuženog te njegovo priznanje dato pred istražnim sudijom nije ničim dovedeno u sumnju nego naprotiv potvrđeno je iskazima svjedoka očevidaca ili svjedoka koji su primijetili da je L. A. ušao u zatvorsku prostoriju sav krvav i pretučen.

Sud je cijenio odbranu optuženog kao i iskaze saslušanih svjedoka pa je njegovu odbranu datu u istražnom postupku ocjenu kao tačnom i istinitom jer njegov iskaz je dat okolnosno a ovakva odbrana je u cijelosti potvrđena u prvom redu iskazom svjedoka L. A. kao i iskazima ostalih svjedoka bili na direktan ili posredan način pa s toga sud nije ni mogao pokloniti vjeru odbrani optuženog datu na glavnom pretresu jer je ona uperena na ublažavanje krivične odgovornosti. Što se tiče iskaza svjedoka sud je njihove iskaze ocijenio kao vjerodostojne i istinite jer su oni dati okolnosno a oni se međusobno i dopunjuju. Da su iskazi svjedoka vjerodostojni i istiniti proizilazi iz njihovih tvrdnji jer su pred sudom iskazali samo ono što su vidjeli ili čuli.

U radnjama optuženog Đ. S. sud nalazi da se radi o krivičnom djelu surovog postupanja sa ratnim zarobljenicima iz čl. 150. KZ SFRJ preuzetog kao Zakona R BiH. Surovo postupanje prema zarobljenicima Armije R BiH jasno proizilazi iz činjenice da su zarobljenici maltretirani, izlagani poruzi i drugim oblicima grubog vrijeđanja njihove časti, ponižavanja batinjanja.

Sud nije našao u radnjama optuženog krivično djelo – ratnog zločina iz čl. 144. KZ jer u radnjama optuženog nema nekorektnog postupanja sa ratnim zarobljenicima kao što su: ubijanje, mučenje, vršenje bioloških eksperimenata, nanošenje velikih patnji i dr.

Sud je u smislu čl. 41. KZ SFRJ preuzetog kao Zakona R BiH odmjerio kaznu u granicama zakona – koja je zakonom propisana za djelo za koje je oglašen krivim, imajući u vidu svrhu kažnjavanja i uzimajući u obzir sve okolnosti koje utječu da kazna bude manja ili veće (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti). Kao olakšavajuću okolnost sud je optuženom uzeo da do sada nije osuđivan, da je otac jednog malodobnog djeteta i njegovu mladu dob u vrijeme izvršenja krivičnog djela, okolnosti pod kojim je djelo učinio, ali je istovremeno vodio računa da izrečena kazna mora imati i generalnu prevenciju pa smatra da izrečena kazna odgovara stepenu krivične odgovornosti počinjenog djela i optuženog kao počinioca te da će se sa izrečenom kaznom moći postići svrha kažnjavanja.

Sud je optuženom u smislu čl. 98. st. 4. ZKP-a oslobodio optuženog od plaćanja troškova u cjelini jer optuženi nema imovine od koje bi se mogli naplatiti troškovi krivičnog postupka.

Sud je u smislu čl. 350. tačke 3. ZKP-a optuženog oslobodio od optužbe za krivično djelo - ratnog: zločina iz čl. 144. KZ preuzetog kao Zakona R BiH, opisanog u izreci ove presude.

Optuženi Đ. S. je porekao da je zajedno sa pripadnici vojne policije tzv. AP "Zapadna Bosna" G. S., M. D., D. A., D. S., S. S., Đ. S., M. I., B. Z. i D. M. koje se sada nalaze u bjekstvu drvenom palicom tukao zarobljenog pripadnika 503. brigade „5. Korpusa“ Armije R BiH H. S. koji je od posljedica batinjania u jutarnjim satima dana 20.07.1995. godine podlegao u logoru D.. Međutim optuženi Đ. S. nije osporio da je dana 19.07.1995. godine pored ostalih zarobljenika zarobljen i pripadnik 503. brigade „5. Korpusa“ Armije R BiH H. S. te da se je i on nalazio zajedno sa zarobljenicima u zatvoru B. i da je isti iz zatvora B. prebačen u logor D. gdje je H. umro. Tvrdi da on nije sudjelovao u batinanju i tuči sa ostalim policajcima H.S..

Sud je proveo dokaz saslušanjem svjedoka L. A., T. B., B. M., Č. O., Š. O. i P. S. te izvršio uvid u pismena koja se nalaze u spisu iz kojih nedvojbeno proizilazi da je H. S. umro od batinanja, kao zarobljenik - pripadnik 503. brigade "5. Korpusa" Armije R BiH 20.07.1996. godine i to u logoru D.. Svi saslušani svjedoci u istrazi i na glavnom pretresu nisu potvrdili da je optuženi Đ. S. učestvovao zajedno sa G. S., M. D., D. A., D. S., S. S., Đ. S., M. I., B. Z. i D. M. u batinanju i nanošenju tjelesnih povreda H. S. dana 19.07.1995. godine a koji je umro dana 20.07.1995. godine u logoru D.. Nesporno je da su ovi svjedoci potvrdili da je stvarno H. S. bio zarobljen kao pripadnik 503. brigade „5. Korpusa“ Armije R BiH dana 19.07.1995. godine i da je se nalazio u zatvoru B. te je iz zatvora B. zajedno sa ostalim zarobljenim pripadnicima Armije R BiH prebačen u logor D.. Svjedoci očevidci su potvrdili da je H. S. najviše tučen od njih sviju kako u zatvoru B. tako u prilikom izvođenja iz zatvora do kamiona a zatim i u logoru D.. Međutim svi svjedoci decidno su naveli da oni nisu vidjeli da je optuženi učestvovao u batinanju i nanošenju tjelesnih povreda H. S. od koji je ovaj 20.07.1995. godine umro u logoru D..

Ocijenivši iskaze svjedoka koji su saslušani kao vjerodostojne i tačne sud je došao do zaključka da nema sigurnih dokaza da je optuženi učinio i krivično djelo - ratnog zločina iz čl. 144. KZ opisanog na način iznesen na način u oslobađajućem dijelu presude pa je stoga sud usljed nedostatka dokaza a u smislu čl. 350. tačke 3. ZKP-a optuženog oslobodio od optužbe za krivično djelo - ratnog zločina iz čl. 144. KZ - preuzetog kao Zakona R BiH.

U smislu čl. 90. stav 1. ZKP-a sud je optuženog oslobodio plaćanja troškova.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Hakija Mulabegović

POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Vrhovnom sudu Federacije R BiH u roku od 8 dana po prijemu pismenog opravka. Žalba se ulaže u 2 primjerka putem ovoga suda.